

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αθήναι, 14-12-2015

Αριθμός ατομικής γνώμοδοτήσεως 305/2015

Αριθμός πρωτ. εγγράφου ερωτήματος Διοικητού τού Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.:
1823/2015.

Ερώτημα: Αν είναι δυνατή η εκχώρηση των αρμοδιοτήτων του Διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. – ή τού αναπληρωτού του - ως κυρίου διατάκτου στον προϊστάμενο της γενικής διεύθυνσεως οικονομοτεχνικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ή σε υποδιοικητή του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ι.Α. Σύνταγμα της Ελλάδος [έτους 1975 (Α'111)], ως α) μετεφέρθη στη δημοτική με το Β' ψήφισμα της 6^{ης} Μαρτίου 1986 της ΣΤ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 24) και β) ανεθεωρήθη με το ψήφισμα της 6^{ης} Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84): Άρθρο 26: 1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Άρθρο 43: 1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκδίδει τα διατάγματα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των νόμων ... . 2. Υστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.

Ι.Β. Αν. ν. 1846/1951 (Α' 179). Άρθρον 12: 1 (ως η διάταξις ισχύει μετά την αντικατάστασή της διά του άρθρου 4, παρ. 1 ν.δ. 3710/1957). Το Δ.Σ. του ΙΚΑ απαρτίζεται ...: α) Εκ του Διοικητού αυτού, αναπληρουμένου υπό του Υποδιοικητού ως Προέδρου. ...

Ι.Γ. Ν.δ. 2698/1953 [«περί διοικήσεως του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ...» (Β' 315)]: Άρθρον 1. Πρόεδρος του Δ.Σ. είναι ο Διοικητής του Ιδρύματος. ... Οι αντιπρόεδροι αναπληρούν τον Πρόεδρον εις τα καθήκοντα

αυτού ελλείποντα, απόντα ή κωλυόμενον ... Άρθρον 4, παρ. 1 (ως αντικατεστάθη με το άρθρον 1, παρ. 1 ν.δ. 3710/1957): Ο Διοικητής είναι το ανώτατον διοικητικόν όργανον του Ιδρύματος ... έχει δε το δικαίωμα να αποφασίζει επί παντός ζητήματος όπερ κατ' άλλας διατάξεις του παρόντος δεν υπήχθη ρητώς εις την αρμοδιότητα του Διοικητικού Συμβουλίου. Ο Διοικητής του Ι.Κ.Α. .... ιδ' (ως το εδάφιον αυτό αντικατεστάθη με το άρθρον 8 ν. 3210/1955, Α' 115): Αναθέτει δι' αποφάσεώς του ... τινάς τών ως άνω αρμοδιοτήτων του εις ... ανωτέρους υπαλλήλους. .... Ομοίως δι' αποφάσεώς του πάντοτε ανακλητής αναθέτει αρμοδιότητας αυτού εις τον κατά την παρ. 6 του άρθρου 5 αναπληρωτήν του, ας ασκεί ούτος και παρόντος και μη κωλυομένου του Διοικητού.

Ι.Δ. Ν.δ. 3710/1957 (Α' 100). Άρθρον 3. Διά β. διατάγματος δύναται να συσταθή παρά τω ΙΚΑ θέσις Υποδιοικητού, όστις αναπληροί τον Διοικητήν ... εις όλα αυτού τα καθήκοντα (Διοικητού και Προέδρου του Δ.Σ.). ...

Ι.Ε. Άρθρον μόνον του από 11/15-7-1957 β. δ/τος (Α' 125): 1. Συνιστάται παρά τω ΙΚΑ θέσις Υποδιοικητού. Ο Υποδιοικητής αναπληροί τον Διοικητήν ... εις όλα αυτού τα καθήκοντα (Διοικητού και Προέδρου Δ.Σ.).

Ι.ΣΤ. Ν. 1573/1985 (Α' 201): Άρθρο 15: 2. Με αποφάσεις των διοικητών του ΙΚΑ και του ΟΓΑ κατανέμονται μεταξύ των δύο Υποδιοικητών προκειμένου για το ΙΚΑ ... οι αρμοδιότητες που ασκούνται από αυτούς ... . Επίσης με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζεται και η αναπλήρωση του Διοικητή του ΙΚΑ και του ΟΓΑ από τους Υποδιοικητές.

Ι.Ζ. Π.δ. 266/1989 «Οργανισμός του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.)» (Α' 127): Άρθρο 1: Οι Υπηρεσίες του ΙΚΑ διακρίνονται σε Κεντρικές ... και σε Περιφερειακές ... . Άρθρο 2 (ως αντικατεστάθη με το άρθρο 1 του π.δ. 363/1992, Α' 184): 1. Κεντρικές είναι οι ακόλουθες Υπηρεσίες της Διοίκησης: ... γ) Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες: ..... . 3. Ο σκοπός της σύστασης των παραπάνω Γενικών Διευθύνσεων, το έργο των Γενικών Διευθυντών και τα λοιπά συναφή θέματα καθορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 78 του Ν. 1892/1990 ... όπως τροποποιήθηκαν με τις παρ. 5 και 6 του άρθρου 15 του Ν. 2026/1992 και του άρθρου 1 του Π.Δ. 154/1991.

Ι.Η. Ν. 1892/1990 (Α' 101). Άρθρο 78 (σύσταση γενικών διευθύνσεων): 1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως και του οικείου υπουργού, επιτρέπεται η σύσταση μιάς ή

περισσότερων γενικών διευθύνσεων, αναλόγως των οργανωτικών και λειτουργικών αναγκών των ... ν.π.δ.δ., ως μονάδων συντονισμού των διευθύνσεων ή άλλης ονομασίας υπηρεσιών που υπάγονται σ' αυτές. Η σύσταση γενικών διευθύνσεων δεν αποκλείει τη διατήρηση αυτοτελών διευθύνσεων ή άλλης ονομασίας υπηρεσιών υπαγομένων απευθείας σε υπερκείμενα της γενικής διευθύνσεως όργανα. 2. Οι γενικοί διευθυντές έχουν ως έργο:

α. Τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων και το συντονισμό της λειτουργίας των μονάδων που υπάγονται σ' αυτές καθώς και την αξιολόγηση του κόστους και της ποιότητας των αποτελεσμάτων τους.

β. Την εξειδίκευση, συγκριτική ανάλυση και αξιολόγηση της ακολουθουμένης πολιτικής στον χώρο ευθύνης τους και την διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων και εισηγήσεων προς τα υπερκείμενα όργανα.

γ. Την εξασφάλιση συνεργασίας και συντονισμού με άλλα υπουργεία και λοιπούς φορείς του δημοσίου τομέα.

δ. Την αξιολόγηση των προϊσταμένων των διευθύνσεων και την εκτίμηση, με ειδική σημείωση, της αξιολογήσεως από τους τελευταίους των προϊσταμένων των τμημάτων καθώς και την αξιοποίηση και ανάπτυξη του υπηρετούντος προσωπικού.

ε. Την άσκηση οιοδήποτε άλλων καθηκόντων που τους ανατίθενται από τα υπερκείμενα αυτών όργανα.

3. Οι γενικοί διευθυντές προσυπογράφουν τα έγγραφα που υπογράφονται από τα υπερκείμενα αυτών όργανα. ... 8 ... Οι γενικοί διευθυντές είναι ανώτατοι υπάλληλοι. ... [το αμέσως ανωτέρω εδάφιο προσετέθη διά του άρθρου 15, παρ. 5 ν. 2026/1992 (Α' 43)].

Ι.Θ. Ν. 2676/1999 (Α' 1). Άρθρο 37: 4. Με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ κατανέμονται μεταξύ των τριών Υποδιοικητών οι αρμοδιότητες που ασκούνται από αυτούς. Επίσης με την ίδια απόφαση καθορίζεται και η αναπλήρωση του Διοικητή του ΙΚΑ από τους Υποδιοικητές.

Ι.Ι. Ν. 2690/1999 (Α' 45): Άρθρο 9: 2. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο, αν τούτο προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις, μπορεί με κανονιστική πράξη του να μεταβιβάσει την αρμοδιότητά του. ...

Ι.Ι.Α. Ν. 4270/2014 (Α' 143). Άρθρο 65: 1. Διατάκτης είναι ... ή το προβλεπόμενο από την κείμενη νομοθεσία ή τις οργανικές διατάξεις όργανο κάθε φορέα της Γενικής Κυβέρνησης ή οιοδήποτε άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο, που είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση του προϋπολογισμού του φορέα

του, αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού αυτού και προσδιορίζει τις απαιτήσεις εις βάρος του. Κύριος διατάκτης είναι ο διατάκτης που αναλαμβάνει υποχρεώσεις εις βάρος των πιστώσεων οι οποίες τίθενται στη διάθεσή του απευθείας από τον προϋπολογισμό του φορέα του, ακολουθώντας τη διαδικασία των άρθρων 66, 67 και 69. ... 2. Τα καθήκοντα του διατάκτη είναι ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του προϊστάμενου οικονομικών υπηρεσιών. Στις περιπτώσεις όπου ο προϊστάμενος των οικονομικών υπηρεσιών ταυτίζεται με τον διατάκτη ή αυτός είναι αρμόδιος για οιαδήποτε ενέργεια που τείνει στην ανάληψη υποχρέωσης σε βάρος πίστωσης της Γενικής Διεύθυνσης στην οποία προϊστάται, είναι υποχρεωμένος να εκχωρήσει την αρμοδιότητα δημοσιονομικής έγκρισης για δεσμεύσεις στο νόμιμο κατά τον Υπαλληλικό Κώδικα αντικαταστάτη του. ... 3. Τα καθήκοντα του διατάκτη είναι ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του δημόσιου υπόλογου. ...

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

II.A. Από τις υπό στοιχεία I.A. ως άνω διατάξεις συνάγεται αφ' ενός ότι αναγνωρίζεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως αρχηγόν της εκτελεστικής εξουσίας, ευθέως το δικαίωμα προς έκδοσιν ωρισμένου περιεχομένου κανονιστικών διαταγμάτων και αφ' ετέρου ότι παρέχεται στον κοινό νομοθέτη το δικαίωμα να μεταβιβάσει (εκχωρή), εκτός από τις οριζόμενες από το ίδιο το Σύνταγμα εξαιρέσεις, την ιδικήν του κατά το Σύνταγμα αρμοδιότητα προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία, η οποία χρησιμοποιεί την εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικών διοικητικών πράξεων. Τίθεται δια των διατάξεων αυτών ο κανών ότι η περί ης ο λόγος νομοθετική εξουσιοδότησις παρέχεται προς τον Πρόεδρον της Δημοκρατίας ως αρχηγόν της εκτελεστικής εξουσίας ο οποίος ασκεί την μεταβιβαζομένην αρμοδιότητα, επί των σχετικών με αυτήν θεμάτων, δια της εκδόσεως προεδρικών διαταγμάτων τη προτάσει του οικείου κατά περίπτωσιν υπουργού, είτε πρόκειται περί θεμάτων τα οποία καθορίζονται σε γενικό πλαίσιο υπό ωρισμένους όρους διά νόμων ψηφιζομένων από την ολομέλεια της Βουλής (νόμων - πλαισίων) είτε πρόκειται περί ειδικών θεμάτων τα οποία προσδιορίζονται συγκεκριμένως από την εξουσιοδοτικήν νομοθετικήν διάταξιν. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται να ορισθούν ως φορείς της κατ' εξουσιοδότησιν ασκουμένης κανονιστικής αρμοδιότητος και άλλα, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως, εφ' όσον πρόκειται περί ειδικωτέρων θεμάτων ή θεμάτων με τοπικόν ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικόν ή λεπτομερειακόν (Ν.Σ.Κ. 170/2004, πρβλ. Σ.τ.Ε.

434/1984, 1807/1983, 2075/1978 κ.ά.). Από τις ως άνω διατάξεις παρέπεται ότι έχουν ρυθμισθή από το Σύνταγμα ειδικώς και εξαντλητικώς οι περιπτώσεις θεσπίσεως πρωτευόντων κανόνων δικαίου από τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας, η ρύθμισις δε αυτή είναι επιτακτική (πρβλ. Ολ.Σ.τ.Ε. 3597/1991, 872/1992). Το είδος της κανονιστικής διοικητικής πράξεως που θα εκδοθή για τη ρύθμιση των ανωτέρω θεμάτων πρέπει να είναι εκείνο που προβλέπεται από τον εξουσιοδοτικό νόμο και δεν νοείται έκδοσις άλλου είδους κανονιστικής πράξεως [Ν.Σ.Κ. 170/2004, Σ.τ.Ε. (Τμ. Γ'). 2287 & 2288/1995 (7μελούς)]. Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων – οι οποίες είναι εξαιρετικές και πρέπει ως εκ τούτου να ερμηνεύονται στενώς (Ράικος «συνταγματικό δίκαιο» έκδοσις 2^α σελ. 734) – η νομοθετική εξουσιοδότησις, δια να είναι σύμφωνος με το Σύνταγμα, πρέπει να είναι ειδική και ωρισμένη, υπό την έννοιαν ότι πρέπει να προσδιορίζη καθ' ύλην το αντικείμενό της, ήτοι να μην είναι γενική και αόριστος, ασχέτως αν είναι ευρεία ή στενή, ασχέτως δηλαδή του αριθμού των περιπτώσεων τις οποίες η Διοίκηση δύναται να ρυθμίση – βάσει της συγκεκριμένης νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως - κανονιστικώς. Η ευρύτης της εξουσιοδοτήσεως, εφ' όσον το περιεχόμενό της είναι ωρισμένο, δεν επηρεάζει το κύρος της από συνταγματικής πλευράς (Ολ.Σ.τ.Ε. 941/2008: Ε.Δ.Κ.Α. 2008.641 επ.). Η διάταξις του άρθρου 43, παρ. 2, εδαφίου α' του Συντάγματος, η οποία καθιερώνει μορφήν εκτάκτου νομοθετικής διαδικασίας, δεν χαράσσει γενικές νομοθετικές κατευθύνσεις, ώστε να αφήνη μεγάλη διακριτική ευχέρεια στα κύρια όργανα της διοικητικής λειτουργίας, αλλά επιτάσσει να προσδιορίζεται ειδικώς το θέμα που θα ρυθμισθή με προεδρικό διάταγμα (Κ. Λ. Γεωργόπουλος «επίτομο συνταγματικό δίκαιο» δωδεκάτη έκδοσις σελ. 435). Αυτή η μορφή των διαταγμάτων χρησιμοποιείται όταν ο νόμος δεν είναι τόσο λεπτομερειακός, ώστε να αρκή απλή εκτέλεσις – πραγματοποίησις – με εκτελεστικόν διάταγμα της παραγράφου 1 του αμέσως άνωθι άρθρου, αλλά έχει ανάγκην ολοκληρώσεως των ρυθμίσεών του με κανόνες που θα καταστήσουν την εφαρμογή του εφικτή [Δ. Θ. Τσάτσος «συνταγματικό δίκαιο» / τόμ. Α' (θεωρητικό θεμέλιο) 4^η έκδοσις σελ. 409]. Τα «ειδικώτερα θέματα» του δευτέρου εδ. π. 2 άρθρου 43, παρ. 2, εδαφίου δευτέρου του Συντάγματος αποτελούν μερικωτέρα περίπτωσις του θέματος που αποτελεί κύριον αντικείμενον της νομοθετικής ρυθμίσεως και επομένως το νομοθετικόν – εξουσιοδοτικόν – κείμενον απαιτείται εις την περίπτωσιν αυτήν να περιέχη όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμόν του αντικειμένου της εξουσιοδοτήσεως

αλλά και την ουσιαστικήν ρύθμισίν του έστω και εις γενικόν – ωρισμένον όμως – πλαίσιον συμφώνως προς το οποίο θα ενεργήση η Διοίκησις προκειμένου να ρυθμίση τα μερικώτερα (δηλ. ειδικώτερα) θέματα (ενδεικτικώς: Ολ.Σ.Τ.Ε. 1101/2002 & 2815/2004). Παραδείγματα ειδικωτέρων θεμάτων ορ. εις Ολ.Σ.Τ.Ε. 2404/2014, 3427/2010, 4027/1998, 2274/1985 & 4430/1984 και Σ.Τ.Ε. 780/2014, 2116/2009 & 4331/1996.

II.B. Δημόσιοι υπόλογοι - ή υπόλογοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) - θεωρούνται τα εντεταλμένα δια την είσπραξιν εσόδων ή την πληρωμή των δαπανών του κράτους - ή των ν.π.δ.δ. - πρόσωπα (de iure υπόλογοι), εκείνα που - ακόμη και άνευ νομίμου εξουσιοδοτήσεως - διαχειρίζονται χρήματα, αξίες ή υλικό που ανήκει στο κράτος - ή σε ν.π.δ.δ. - (de facto υπόλογοι) καθώς και κάθε πρόσωπο που θεωρείται ρητώς από τον νόμο δημόσιος υπόλογος ή υπόλογος ν.π.δ.δ. (de lege υπόλογος). Διαχείρισιν συνιστά σύνολον ενεργειών περιλαμβανουσών την κτήσιν, χρήσιν, φύλαξιν, διάθεσιν, απογραφήν κ.λπ. των ανωτέρω αντικειμένων εις το πλαίσιον του νομίμου δημοσίου προορισμού των. Η έννοια του δημοσίου χρήματος, η οποία προσδίδει σε αυτόν που το διαχειρίζεται την ιδιότητα του δημοσίου υπολόγου - ή υπολόγου ν.π.δ.δ. - δεν λαμβάνεται μόνον υπό τη στενή του έννοια, δηλαδή ως τού χρήματος που διαχειρίζονται τα διάφορα όργανα του κράτους κατά την εκτέλεσιν του κρατικού προϋπολογισμού αλλά και του χρήματος που διαχειρίζονται αφ' ενός μεν τα ν.π.δ.δ. δια την εκπλήρωσιν των σκοπών των, αφ' ετέρου δε τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, κατ' εντολήν του κράτους, με ειδικήν επιχορήγησιν ή ενίσχυσιν από τον προϋπολογισμόν αυτού, διά την εκπλήρωσιν κρατικού σκοπού (Ολ.Ελ.Συν. 439/2012, 1584/2011 κ.ά.).

II.Γ. Ο διοικητής του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. είναι ο κύριος διατάκτης των δαπανών αυτού του ν.π.δ.δ. (Ν.Σ.Κ. 181/2010 & 182/2010) και η αρμοδιότης του αυτή συνάγεται από κανόνας δικαίου - ήτοι άρθρου 65, παρ. 1 ν. 4270/2014, άρθρου 14, παρ. 1, περιπτ. α', β' και γ' ν. 4270/2014, άρθρου 4, παρ. 1 ν.δ. 2698/1953, ως η αμέσως άνωθι διάταξις αντικατεστάθη διά του άρθρου 8 ν.δ. 3710/1957 - τυπικής δυνάμεως ανωτέρας εν σχέσει προς αυτήν των κανόνων τους οποίους ο διοικητής του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δύναται - ή πρέπει - να θεσπίζη βάσει της άνωθι αρμοδιότητός του.

II.Δ. Μετά την έναρξιν ισχύος του υπό στοιχ. I.E ανωτέρω βασιλικού διατάγματος, εις τα καθήκοντα του διοριζομένου υποδιοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. περιλαμβάνεται και η αναπλήρωσις του απόντος, κωλυομένου ή

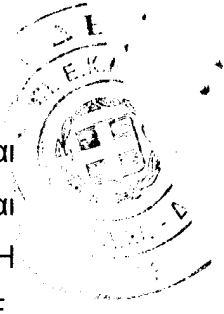
Ελλείποντος διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. εις όλας τας αρμοδιότητάς του (Ν.Σ.Κ. 75/2007).

II.E. Ο κανών του ασυμβίβαστου των ιδιοτήτων του διατάκτου και του υπολόγου – ο οποίος σημαίνει ότι τα καθήκοντα του διατάκτου και του υπολόγου δεν επιτρέπεται να ασκούνται από το ίδιο δημόσιο όργανο, αλλά πρέπει να ανατίθενται σε διαφορετικά δημόσια όργανα – αποτελεί παραδοσιακόν κανόνα του δημοσιονομικού δικαίου διαμορφωθέντα αρχικώς εν Γαλλία και εν συνεχεία διοχετευθέντα εις άλλας χώρας μεταξύ των οποίων και στην Ελλάδα (Ν. Μπάρμπας «Στοιχεία Δημοσιονομικού Δικαίου» σελ. 107 & επόμ. όπου και ανάπτυξις περί του επιδιωκομένου διά του κανόνος αυτού σκοπού, των μέσων επιτεύξεως του σκοπού αυτού, της διαδικασίας & των οργάνων ελέγχου τηρήσεως του κανόνος, της εξελίξεως, της εκτάσεως και των συνεπειών εφαρμογής και παραβιάσεως του κανόνος εν Ελλάδι κ.λπ.).

II.ΣΤ. Βάσει της κειμένης νομοθεσίας ούτε οι υποδιοικηταί του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ούτε ο προϊστάμενος της γενικής διευθύνσεως οικονομικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. έχουν την ιδιότητα τού de iure ή de lege δημοσίου υπολόγου - ή τού de iure ή de lege υπολόγου του (ν.π.δ.δ.) Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. - η οποία (ιδιότης) δεν αποδίδεται εις τον προϊστάμενον της γενικής διευθύνσεως οικονομικών υπηρεσιών ούτε με την διάταξιν του ν. 4270/2014, άρθρου 65, παρ. 2, εδαφίου δευτέρου.

II.Ζ. Εκ των ανωτέρω συμπεραίνεται ότι τα καθήκοντα του κυρίου διατάκτου του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. δεν είναι κατά νόμον ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα των α) προϊσταμένου της γενικής διευθύνσεως οικονομικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ή β) υποδιοικητών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

II.Η. Το κράτος και ιδίως η δημοσία διοικήσις δεν έχουν «αυτόνομα» δικαιώματα αλλά μόνον εξουσίας προς ωρισμένον σκοπόν, ήτοι τελολογικώς καθωρισμένης ικανότητας καλουμένης «αρμοδιότητας» (Δαγτόγλου «γενικό διοικητικό δίκαιο» 4^η αναθεωρημένη έκδοσις, σελ. 450- 452). Επειδή η αρμοδιότης χορηγείται στο όργανο κατά την αρχή της νομιμότητος, το όργανο δεν δύναται α) να απεκδυθή της εξουσίας αυτής ή β) να μην ασκήση την αρμοδιότητά του, εάν γενική ή ειδική διάταξις δεν τού το επιτρέπει, επειδή η εξουσία πρέπει να ασκήται κατά νόμον (Τάχος «ελληνικό διοικητικό δίκαιο» τρίτη έκδοσις σελ. 281). Δεδομένου ότι αι αρμοδιότητες εν τω δημοσίω δικαίω, σιγώντος του νόμου, δεν είναι μεταβιβασταί (Ολ.Σ.τ.Ε. 933/1936, Ν.Σ.Κ. 447/2013), απαραίτητος προϋπόθεσις μεταβιβάσεως (εκχωρήσεως)

αρμοδιότητος (γενικώς) από προϊστάμενον προς υφιστάμενον όργανον είναι η ύπαρξις (ρητή) διατάξεωσ νόμου επιτρεπούσησ δυνητικώς ή και υποχρεούσησ εις μεταβίβασιν ωρισμένησ αρμοδιότητοσ (Τάχοσ όπ. αν.). Η μεταβίβασις αρμοδιότητοσ αφορά εις κατηγορίαν υποθέσεωσ (Σ.τ.Ε. 250/1987, 3467/1985, 607/1971). Η μεταβιβαστική τησ αρμοδιότητοσ διοικητική πράξις εξακολουθεί να ισχύη – ωσ κανονιστική – μέχρι καταργήσεώσ τησ υπό μεταγενεστέρας ομοίασ, η δε κατά χρόνον ισχύσ τησ δεν συνδέεται με τα πρόσωπα των α) εξουσιοδοτούντοσ ή β) εξουσιοδοτουμένου, πλην αν η εξουσιοδότησις έχει δοθή ρητώσ εις συγκεκριμένο πρόσωπο (Σ.τ.Ε. 194/1983:No.B. 31.1064), οπότε δεν επιτρέπεται περαιτέρω μεταβίβασις τησ εκχωρηθείσησ αρμοδιότητοσ (Τάχοσ όπ. αν.). Επομένωσ υποδιοικηταί του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. εγκύρωσ ασκούν μεταβιβασθείασ εις αυτούσ διά κανονιστικής αποφάσεωσ διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. αρμοδιότητασ αναπληρωτού του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (επί κωλύματοσ ή απουσιάσ του) μέχρισ εκδόσεωσ νεωτέρας - ανακλητικήσ – αποφάσεωσ του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. (Ν.Σ.Κ. 67/1999, 75/2007).

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

III.A. Διά των άνωθι υπό στοιχεία Ι.Γ και Ι.ΣΤ διατάξεωσ παρέχεται η υπό του Συντάγματοσ απαιτουμένη νομοθετική εξουσιοδότησις άλλου (πλην του Προέδρου τησ Δημοκρατίασ) οργάνου τησ διοικήσεωσ (εν προκειμένω του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.) προς άσκησιν κανονιστικής αρμοδιότητοσ, αφού δι'αυτών προσδιορίζεται καθ' ύλην το αντικείμενον τησ εξουσιοδοτήσεωσ {ρυθμίζεται δηλ. το θέμα τησ κατανομήσ [δηλαδή μεταβιβάσεωσ (ad hoc Ν.Σ.Κ. 447/2013)] αρμοδιοτήτων του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. εις τουσ υποδιοικητάσ του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και τησ ασκήσεώσ των ανεξαρτήτωσ αναπληρώσεωσ (ad hoc Ν.Σ.Κ. 447/2013) επί τω τέλει ορθήσ και αποτελεσματικήσ διαχειρίσεωσ και λειτουργίασ του μεγαλυτέρου ασφαλιστικού οργανισμού τησ Χώρασ, εν όψει του μεγάλου εύρουσ των αρμοδιοτήτων αυτών [Ν.Σ.Κ. 447/2013 (πλειοψ.)]}, του νόμου δε μη διακρίνοντοσ, μεταξύ των δυναμένων να εκχωρηθούν (μεταβιβασθούν) εις τουσ υποδιοικητάσ του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. αρμοδιοτήτων του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. περιλαμβάνεται και αυτή του κυρίου διατάκτου των δαπανών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.. Ο διοικητήσ του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., κατ' ανάκλησιν προγενεστέρας πράξεώσ του μεταβιβαστικής των εν λόγω αρμοδιοτήτων του εις υποδιοικητήν του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., δύναται να εκχωρήση με νεωτέραν

απόφασίν του τας αρμοδιότητάς του ως κυρίου διατάκτου εις έτερον υποδιοικητήν του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ή εις τον προϊστάμενον της γενικής διευθύνσεως οικονομικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

III.B. Η μεταβίβασις των εν λόγω αρμοδιοτήτων του διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. προς τον προϊστάμενον της γενικής διευθύνσεως οικονομοτεχνικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. είναι δυνατή δυνάμει της διατάξεως άρ. 4 π. 1 εδ. ιδ ν.δ. 2698/1953, κατά διασταλτικήν ερμηνείαν της οποίας ο διοικητής του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. εξουσιοδοτείται να μεταβιβάζη τινας των αρμοδιοτήτων του όχι μόνον εις ανωτέρους αλλά και εις ανωτάτους υπαλλήλους (ως ο προϊστάμενος της αμέσως άνωθι γενικής διευθύνσεως του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.), αφού ο νομοθέτης διά της χρήσεως των λέξεων «... εις ... ανωτέρους υπαλλήλους ...» εξεφράσθη στενότερον του ηθεληθέντος, καθ' ότι σκοπός του ήτο να είναι δυνατή η ανάθεσις τινων εκ των αρμοδιοτήτων τού διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και εις ανωτάτους υπαλλήλους.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Είναι δυνατή η εκχώρησις των αρμοδιοτήτων του Διοικητού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. - ή τού αναπληρωτού του - ως κυρίου διατάκτου στον προϊστάμενον της γενικής διευθύνσεως οικονομοτεχνικών υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. ή σε υποδιοικητή του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. -

Ο πάρεδρος του Ν.Σ.Κ.

Αντώνης Παπαγεωργίου